

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. С.З., 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева
Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Тания Д. Кемерова Митева
като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно гражданско дело № 20215500501673 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл. 462, ал.2 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба от И. Т. И. и Д. И. И., чрез адвокат С.А. Н. от АК В., срещу действието на ЧСИ И.С., рег.№** на ЧСИ, с район на действие Старозагорския окръжен съд по изп.д.№ 319/2021 г., изразяващо се в изготвено разпределение от 09.07.2021 г. по изп. дело №20216700400319 на основание обявен купувач И. Н. Н. по проведена публична продан по изп. дело №20216700400319 .

Жалбоподателите искат изцяло отмяна, като незаконосъобразно и неправилно на разпределението от 09.07.2021 г. по изп. дело №20216700400319 и делото да бъде върнато на ЧСИ И.С. за извършване на ново разпределение при съобразяване с дадените от съда задължителни указания на долупосочените основания. Считат , че извършеното разпределение на сумите между вискателите е незаконосъобразно, тъй като не е спазен редът на привилегиите, регламентиран в чл.136 от ЗЗД; че сума в размер от 29.60 лв. разпределена, като такси в полза на ЧСИ не се ползва с привилегия по чл. 136, ал.1, т.1 от ЗЗД; че сума в размер от 1 891.92 лв. не се дължи на вискателя „О.Б.Б.“ АД; че вземане на НАП в размер от 1 281.61 лв. не е включено в разпределението; че неправилно е определен размера на вземанията на О. АД.

Цитират подробна съдебна практика.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК възискателя „О.Б.“ АД- гр.С., чрез пълномощника Е. А. Ж. – юрисконсулт към Дирекция „Събиране на проблемни вземания“, са подали писмено възражение против жалбата, с което са я е оспорили, като недоказана и като неоснователна.

Излагат доводи, че твърденията в жалбата не отговарят на обективната истина и са в противоречие с доказателствата по изп.дело с № 319 по описа на ЧСИ И.С., като излагат подробни мотиви.

Твърдят, че наведените твърдения от адвоката се основават на твърдения и направени изводи несъответстващи на материалите по делото. Считат, че действията на съдебния изпълнител са законосъобразни и спазвайки нормата на чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД, а твърденията на жалбоподателя са неоснователни и недоказани.

Претендират оставяне без уважение жалбата на Д. И. И. и И. Т. И., като неоснователна и недоказана и потвърждаване на действията на частния съдебен изпълнител, както и изготвеният Протокол за разпределение от 09.07.2021 г. по изпълнително дело № 2021**0400319.

Претендират присъждане на „О.Б.Б.“ АД изцяло на сторените по делото разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100 лева.

В своите мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК ЧСИ И.С., рег. №** с район на действие Старозагорски окръжен съд изразява становището си за неоснователност и необоснованост на жалбата, поради което счита, че следва да бъде отхвърлена. Взема становище по всяко от твърденията наведени в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата на И. Т. И. и Д. И. И., чрез адвокат С.А. Н. от АК В. е допустима, т.к. е подадена в законоустановения срок от легитимирано лице – съдлъжника и съпруг И. Т. И. по чл.503, ал.1 от ГПК и длъжницата Д.И. – негова съпруга, които твърдят, че изготвеното разпределение от 09.07.2021г. по изп.дело с №319 на основание обявен купувач И. Н. Н. е неправилно и незаконосъобразно.

Ето защо и на основание чл.437, ал.2 от ГПК съдът е постановил разглеждането на жалбата да се извърши и да се насрочи в открито съдебно заседание, с призоваване на жалбоподателите, длъжникът и възискателя.

По отношение на искането за изискване в оригинал на цялото изп. дело:

Съгласно специалната разпоредба на Чл. 463. ал.(1) от ГПК в случай че разпределението бъде обжалвано, **делото** заедно с жалбата се изпраща на окръжния съд, който я разглежда по реда на [чл. 278](#). За разлика от общата разпоредба от чл.436, ал.(3) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.), която гласи, че страната, която е получила препис от жалбата, може в тридневен срок да подаде писмени възражения. След изтичането на този срок съдебният изпълнител изпраща на окръжния съд жалбата заедно с възраженията, ако има такива, и копие от изпълнителното дело, като излага

мотиви по обжалваните действия. Всички документи може да се изпращат на съда в електронна форма. При специална разпоредба на чл.463, ал.1 от ГПК при обжалването на разпределението изп. дело се изпраща в оригинал. Поради което това искане се явява основателно.

На основание чл. 436, ал.3 от ГПК по делото са постъпили писмени мотиви /обяснения/ по обжалваните действия от ЧСИ И.С., с които моли жалбата на жалбоподателите да бъде оставена без уважение като неоснователна, процесуално недопустима и недоказана. Подробни съображения са изложени в писмените мотиви на ЧСИ И.С.. Представено е и надлежно заверено копие от процесното изп. дело.

Въззивният съд, след като обсъди събраните по делото доказателства преценени в тяхната съвкупност и същевременно всяко поотделно, намери за установено следното:

По допустимостта на жалбата Окръжният съд намира, че жалбата се явява процесуално допустима, поради следните съображения:

Настоящата жалба е допустима и е подадена в срок на 13.07.2021 год. съгласно чл. **462**, ал.1 от ГПК, който гласи, че съдебният изпълнител предявява разпределението на длъжника и на всички вискатели, които се призовават за това в определен от съдебния изпълнител ден. Според ал.(2) Ако в тридневен срок от деня на предявяване на разпределението не бъде подадена жалба, то се смята за окончателно и съдебният изпълнител предава сумите по разпределението. **Съобразно Чл. 463. (1)** В случай че разпределението бъде обжалвано, делото заедно с жалбата се изпраща на окръжния съд, който я разглежда по реда на [чл. 278](#) .

В тази насока жалбата следва да бъде разгледана по съществото си относно нейната материална основателност.

Въззивният съд намира, че жалбата се явява неоснователна и недоказана, поради следните съображения:

На датата 21.05.2012г. в кантората на ЧСИ И.С. с молба вх.№ 2062/21.05.2012г. е образувано изп. дело с № 2021**0400319 със страни - "О." АД гр.С. като вискател и Д. И. И. като длъжник. В хода на делото е извършена публичната продажба на недвижим имот, собствен на длъжника, находящ се в гр. Г.. При проведеното наддаване, за купувач е обявен вискателя по делото И. Н. Н., поради което, на основание чл. 495 от ГПК, е изготвено и предявено разпределение на предложената цена. Разпределението е предявено надлежно на датата 09.07.2021 год.

На 13.07.2021 г. по делото е постъпила и жалбата с вх.№ 10030/13.07.2021г., от ипотекарните длъжници против изготвеното разпределение, чрез адв. С.Н., в която са изложени твърденията за редица нарушения: че не е спазен редът на привилегиите, регламентиран в чл.136 от ЗЗД че сума в размер от 29,60 лв., разпределена като такси в полза на ЧСИ не се ползва с привилегия по чл. 136 ал.1 т.1 от ЗЗД, че сума в размер от 1 891,92

лв. не се дължи на взыскателя О., че вземане на НАП в размер от 1 281,61 лв. не е включено в разпределението, че неправилно е определен размера на вземанията на О. АД.

Жалбата е постъпила в определения срок, от лицата, имащи право на такава, но по съществото си е неоснователна поради следните съображения:

Твърденията в жалбата не отговарят на обективната истина и са в противоречие с доказателствата по изпълнително дело под № 2021**0400319 по описа на ЧСИ И.С.. В тази насока съдът намира, че с Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека с № 114, том 1, рег. № 1032, дело с № 114 от 2008г. на Съдия по вписванията при РС Г. Т.М., вписан в СВ Г. с вх. рег. № 217/24.03.2008г., акт N 416, дело № 115 от 2008г., Д. ИВ. ИВ. - кредитополучател и ипотекарен длъжник и ИВ. Т. ИВ. - ипотекарен длъжник учредяват **договорна ипотека в полза на „О.“ АД за обезпечаване вземанията по Договор за предоставяне на ипотечен кредит от 24.03.2008г. върху следните свои собствени недвижими имоти: 1. ДВОРНО МЯСТО с площ от 470 кв.м. ведно с построените в него сгради и 2. ДВОРНО МЯСТО с площ от ** кв.м. ведно с построените в него сгради, находящи се в гр. Г., ул.*****.** На основание Договор за предоставяне на ипотечен кредит от 24.03.2008г., цитиран по-горе, банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 64 000 лева, като същият е изцяло усвоен. Поради просрочие на плащанията по Договор за предоставяне на ипотечен кредит от 24.03.2008г., Банката се е снабдила с Изпълнителен лист и Заповед за изпълнение, издадени по ч. гр. дело № 210/2012г. по описа на РС Г.. За събиране на присъдените с изпълнителния лист суми, БАНКАТА е образувала изпълнително производство срещу длъжника - изп. дело № 20127660400709 по описа на ЧСИ К.А. рег. No ** с район на действие ОС - С.З., като за образуване на изпълнителното производство БАНКАТА е направила разноси. В последствие и.д. с № 20127660400709 е прехвърлено за продължаване на изпълнителните действия и извършване на разпределение при ЧСИ И.С., като е образувано под нов номер 2021**0400319.

От приложените към делото доказателства Окръжният съд намира, че вземанията на всички взыскатели са определени точно по размер, с точно посочване на размерите на задълженията на всеки един Взыскател, като за всеки един взыскател е посочено, дали същия е присъединен по право , или с удостоверение си, или не следва да бъде включван в разпределението. Подробно са описани всички дължими се обикновени такси, които са начислени по делото, с посочването както на основанията за начисляване на дължимите се такси, така и на техния надлежен размер.

По отношение на първото твърдение, за неспазен ред на привилегиите, жалбоподателя на практика не представя никакви конкретни мотиви и от протокола за разпределение е видно, че подобно нарушение няма. Предвиденото погасяване на задължения е строго съобразено именно с

разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД. В изготвеното от ЧСИ И.С. разпределение е съобразен изцяло редът на привилегиите - първо се погасява пълният размер на направените разноски от вискателя „О.“ АД, съгласно привилегията, посочена в т. 1 от чл. 136, ал. 1 от ЗЗД, след което с оглед разпоредбата на чл. 136, ал. 1, т. 2 са посочени вземанията на **Община Г. за неплатени данъци на недвижимите имоти в размер на 247.49 лв.** и накрая с оглед разпоредбата, посочена в т.3, а именно: вземания, обезпечени със залог/ипотека, каквито са безспорно вземанията на О. АД като ипотекарен кредитор с вписана договорна ипотека, съдебният изпълнител е разпределил остатъка от сумата на Банката. Поради недостатъчност на постъпилата сума не е извършено разпределение между необезпечени кредитори и публични вземания. В т. III от протокола за разпределението ЧСИ С. е посочил и кои вземания остават неудовлетворени.

По отношение на твърдението, че дължимите разноски в размер от 29,60 лв. не представляват привилегировано вземане, въззивният съд счита, че е необосновано. Без съмнение, тази сума представлява вземането си за разноски по изпълнението и е свързана с процедурата по предявяване на разпределението, която се извършва понастоящем. Това не е таксата за предходно изпълнително действие, която не е била заплатена. Това е разноска за текуща процедура, която се дължи от вискател. Обявеният за купувач на публичната продан е именно вискателя и в това си качество той дължи тези разноски, които обаче, съгласно чл. 79, ал.1 от ГПК, в крайна сметка са в тежест на длъжника. Съдът намира, че това са разноски, направени във връзка с изготвянето и предявяването на разпределението - за връчване на съобщение и допълнителни разноски по т. 31 от ТТРЗЧСИ. По своята същност не представляват начислени такси за извършени в минал период изпълнителни действия и неплатени от вискателя такси и в случая следва да бъдат включени в разпределението и съответно заплатени от длъжниците съобразно горесцитираната разпоредба на чл.79 от ГПК.

По отношение на твърдението, че сумата в размер от 1891,92 лв. не се дължи на вискателя, съдът приема също за необосновано. Посочената сума представлява сбор от дължимите във връзка с изпълнението такси и разноски, за които в кориците на делото има налични доказателства, че са начислени и заплатени. По делото са налични съставените фактури и сметки по чл. 79 от ЗЧСИ, както и платежните документи, удостоверяващи извършеното плащане. Всъщност, привилегията на вискателя да получи въпросната сума почива на две отделни основания. Тази сума представлява разноските по изпълнението, които са включени в т.1 на чл. 136 ал.1 от ЗЗД, което на практика би ползвало всеки един вискател без огледа на учредените обезпечения. В конкретния случай обаче, тези разноски представляват вземането на ипотекарен кредитор, а съгласно чл. 174 от ЗЗД, ипотека обезпечава и вземанията на кредитора за разноските по изпълнението т.е. това е вземане включващо се и в ред 3 на чл.136 ал.1 от ЗЗД. Което е и основание да бъде възприето, че посочената сума следва да бъде заплатена с привилегия

на взыскателя О. АД и не би могло тази сума да служи за удовлетворяването на друг кредитор.

Освен това жалбоподателите твърдят, че сумата в размер на 1 891.92 лв. не се дължи и не било ясно как е определена тя. В таблицата в т. I, колона 7, озаглавена „платени авансови такси и допълнителни разноски“, както и в т. II., буква А, 2.2. е посочено, **че сумата от 1 891.92 лв. представлява платените от взыскателя авансови и държавни такси по реализация на обезпечението. Предвид фактът, че разпределената сума е в резултат на проведената публична продажба, постъпила по делото в резултат на реализацията на един способ- продажба на недвижими имоти, и този способ е инициран и реализиран единствено по искане на взыскателя „О.“ АД, би следвало пълният размер на направените разноски от взыскателя „О.“ АД да се ползва с привилегията по чл.136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД.** Безспорно по делото е, че всички предприети процесуални действия по ИД 709/2012г. и ИД № 319/2021 г. са извършени по молба на „О.“ АД- образуване на изпълнително дело, опис на недвижими имоти, в последствие и извършената продажба. Ако банката бе извършвала тези процесуални действия по различните изпълнителни дела, от това щяха да произтекат негативни за всички присъединени взыскатели последици /в т.ч. и за Държавата/, последици свързани най-вече с липсата на процесуална икономия, тъй като би могло да се достигне до хипотеза на паралелно извършване на идентични процесуални действия по повече от едно дело, между едни и същи страни и по отношение на идентични движими вещи. Съдебният изпълнител е отчетел именно тази специфика на настоящето принудително изпълнение, поради което считаме, че е постановил един законосъобразен и правилен акт. В атакувания акт е съобразена и постановката на ТР № 2 от 26.06.2015г. по ТД № 2 от 2013г. На ОСГТК на ВКС, според която в първия ред на специалните привилегии влизат изцяло необходимите разноски на първоначалния взыскател по осъществяването на съответния способ. Под необходими разноски се има предвид и разноски по реализация на обезпечението - възбрана, опис, продажба, какъвто без съмнение е настоящия случай. Следователно, извършеното от ЧСИ И.С. е изцяло правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, а жалбата на И. и Д.И. да бъде оставена без уважение.

По отношение на четвъртото твърдение, че вземането на НАП не е включено в разпределението, съдът намира същото, че е необосновано. Видно е от протокола за разпределението, че НАП е посочена като взыскател в списъка на кредиторите, с пълния размер на обявеното публично вземане. Това вземане обаче е останало неудовлетворено, именно с оглед на реда на привилегиите, поради обстоятелството, **че е налице привилегирован ипотечарен кредитор**, а предложената от купувача цена не е достатъчна да погаси неговите вземания.

По отношение на петото твърдение и оплакване във въззивната жалба, че размерът на вземането на О. АД е неправилно определен, считам, че е

необосновано. Видно от материалите по делото, в своя молба от 19.05.2021г., взыскателят О. АД е уточнил детайлно размера и основанието на претендираните суми. След тази дата няма никакви извършвани плащания. При извършване на разпределението, съдебния изпълнител е съобразил това обстоятелство, както и отбелязаните върху изпълнителния лист плащания, при което е определил точния размер на претендираното вземане.

Освен това видно от поисканата с жалбата и допусната и назначена от съда съдебно - икономическа експертиза, която е отговорила на поставения от жалбоподателите въпрос: Какъв е размера на вземанията на „О.Б.Б.“ АД към 09.07.2021 г., като се отчетат всички плащания директно по сметка на „О.Б.Б.“ АД и събраните суми по изп. дело № 20216700400319 **актуалният размер на вземанията на О. АД към 17.05.2021 год. е 81 641 лева**, от които дължимата главница в размер на 52 272.28 лева, дължимите лихви в размер на 27610, 73 лева и дължимите от жалбоподателите разноси в размер на 1758,32 лева.

Съдът е намерил това доказателство за допустимо, относимо и необходимо за делото, като същото е направено с оглед от една страна на обстоятелството, да бъдат точно и ясно определени сумите по разпределението, **а от друга и поради твърдението на жалбоподателите че са извършвали плащания по дълга и след завеждането на изп. дело /точка 5 от жалбата/.**

Предвид гореизложеното, съдът счита, че депозираната жалба е изцяло неоснователна и необоснована, поради което следва да бъде отхвърлена, ведно с всички законни последици от това.

На основание изложеното по- горе, Окръжният съд следва да остави без уважение Частната жалба **на ипотекарните длъжници И. Т. И. и Д. И. И.** против Разпределението по и.д. с № 319/2021 год. по описа на ЧСИ И.С. без уважение.

Съдът приема, че подадената жалба е неоснователна и поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на **Чл. 26. (1)** от ГПК Страни по граждански дела са лицата, от чието име и срещу които се води делото. Според ал. **(2)** **Освен в предвидените от закон случаи никой не може да предявява от свое име чужди права пред съд.**

С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че с процесната частна жалба на жалбоподателите – ипотекарни длъжници са наведени оплаквания касаещи правата и правните интереси на кредиторите по делото и на ЧСИ, а не на самите длъжници.

С оглед на гореизложените съображения и доводи въззивният съд счита, че частната жалба на жалбоподателите се явява неоснователна и недоказан и като такава следва да бъде оставени без уважение, ведно с всички законни последици от това.

На основание чл.78, ал.3 и ал.8 във връзка с чл. 273 и във връзка с чл.436, ал.4 от ГПК жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на въззиваемия О. направените от последния разноси по делото пред настоящата съдебна инстанция, общо в размер на 100 лева, представляващи възнаграждение за един юрисконсулт – юрисконсулт Е. А. Ж. – юрисконсулт към Дирекцията “Събиране на проблемните вземания”. Възнаграждението се определя на основание чл. 78, ал. 3 във връзка с ал.5 ГПК и във вр. с Наредбата за заплащане на правна помощ на ответното и въззиваемо дружество О. АД, като следва да се присъди това възнаграждение в размер на 100 лв. общо, което е съобразено с представеното пълномощно на юрск. Ж. съответно нотариално заверено на датата 21.01.2020 год. както и списъка разноските по чл. 80 от ГПК, /съответно на листи 8, 9 и 10 от настоящото дело/, както и с оглед на правната и фактическа сложност по делото и пред въззивната инстанция.

На основание чл. 463, ал. (2) от ГПК Решението на окръжния съд по разпределението подлежи на обжалване пред апелативния съд. Разглеждането на жалбата става по реда на [чл. 274](#) . Решението на апелативния съд не подлежи на обжалване.

Водим от горното, Окръжен съд – гр.С.З. в настоящият си състав и на основание чл. 463, ал. 1 и ал.2, във вр. с чл. 458, ал. 1 от ГПК и чл.136, ал.1, т.1, 2, 3 и 6 от ЗЗД

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба с вх.№ 10030/13.07.2021г., с правно основание чл. 462, ал.2, от ГПК, подадена от жалбоподателите И. Т. И. с ЕГН ***** и Д. И. И. с ЕГН *****, чрез адвокат С.А. Н. от АК В. всички със съдебен адрес гр.В. **, ул. “*****” срещу действието на ЧСИ И.С., рег.№** на ЧСИ, с район на действие Старозагорския окръжен съд по изп.д.№ 319/2021 г., изразяващо се в изготвено разпределение от датата 09.07.2021 г. по изп. дело №20216700400319 по описа на ЧСИ И.С., с рег. № 868 с район на действие Района на Окръжен съд С.З. на основание обявен купувач И. Н. Н. по проведена по публична продан по изп. дело №20216700400319, като **НЕОСНОВАТЕЛНА и НЕДОКАЗАНА**.

ОСЪЖДА жалбоподателите И. Т. И. с ЕГН ***** и Д. И. И. с ЕГН *****, чрез адвокат С.А. Н. от АК В., всички със съдебен адрес гр.В. **, ул. “*****” **ДА ЗАПЛАТЯТ** на вискателя „О.Б.Б.“ АД- гр.С., с ЕИК ***** със седалище и адрес на управлението гр. С., район ***** чрез пълномощника Е. А. Ж. – юрисконсулт към Дирекция „Събиране на

проблемни вземания“, със съдебен адрес за призоваване гр. С.З., бул.
сумата от 100 /сто/ лева, представляваща направените от вискателя разноси
по делото пред Окръжен съд – С.З..

РЕШЕНИЕТО на Окръжния съд по разпределението подлежи на
обжалване пред Апелативния съд- П. с частна жалба в 1-седмичен срок от
връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____